

10 Σεπτεμβρίου 2020

«Τί να ζητήσω απ' τον Θεό».

/ Μήνυμα ημέρας

Μια φορά κι έναν καιρό...
ήταν ένα μικρό παιδάκι....

Του ζητήθηκε από την δασκάλα του να γράψει μια έκθεση με τίτλο:

«Τί να ζητήσω απ' τον Θεό».

... «Θεέ μου.... απόψε σου ζητάω κάτι που το θέλω πάρα πολύ.
Θέλω να με κάνεις τηλεόραση!
Θέλω να πάρω τη θέση της τηλεόρασης
που είναι στο σπίτι μου.
Να έχω το δικό μου χωρο.

Να έχω την οικογένειά μου γύρω από μένα.

Να με παίρνουν στα σοβαρά όταν μιλάω.

Θέλω να είμαι το κέντρο της προσοχής

και να με ακούνε οι άλλοι χωρίς διακοπές ή ερωτήσεις. Θέλω να έχω την ίδια φροντίδα που έχει η τηλεόραση όταν δεν λειτουργεί...

Όταν είμαι τηλεόραση,

θα μου κάνει παρέα ο μπαμπάς μου όταν έρχεται σπίτι από τη δουλειά, ακόμα κι αν είναι κουρασμένος.

Και θέλω τη μαμά μου να με κοιτάζει όταν είναι λυπημένη και στενοχωρημένη, αντί να με αγνοεί.

Θέλω τ' αδέρφια μου να μαλώνουν για το ποιος θα περνάει ώρες μαζί μου.

Θέλω να νοιώθω ότι η οικογένειά μου αφήνει τα πάντα στην άκρη, τότε - τότε, μόνο για να περάσει λίγο χρόνο με μένα.

Α, και το τελευταίο!!!!

Κάνε με έτσι ώστε να τους κάνω όλους ευτυχισμένους και χαρούμενους.

Θεέ μου, δε ζητάω πολλά.

Θέλω μόνο να γίνω σαν μια τηλεόραση!»

Η δασκάλα που το διάβασε (καθως βαθμολογούσε) την έκανε να κλάψει.

Ο σύζυγός της που μόλις είχε μπει στο σπίτι, τη ρώτησε: «τι συμβαίνει;»

Αυτή απάντησε: «Διάβασε αυτή την έκθεση, την έχει γράψει ένας μαθητής μου».

Ο σύζυγος είπε: «Το καημένο το παιδί. Τι αδιάφοροι γονείς είναι αυτοί!»

Τότε αυτή τον κοίταξε και είπε: «Αυτή η έκθεση είναι του γιού μας!..»